

נשמר בה. במחזור-היחסים של הים התיכון נודע לה, ללא-ספק, תפקיד לא-קטן. הכרעות פוליטיות, ופר-ליטיות-צבאיות, לא נעדרות-משקל תהיינה לעתים כרוכות במעמדה. ולא יהי מהחכמה לותר על התבוננות מתמדת אחר כל התפתחות נוספת, בשטח הצבאי, הצי והאווירי, אשר חלה או עשויה לחול במדינת האפנינים.

ארץ-ישראל מהווה את תחום-הקדם שלו. אכ-לוסיתיה של איטליה שוה, בערך, לזו של יוגוסלביה, יון, בולגריה ותורכיה גם יחד. ועם בטיב-לוחמים גופלת היא מכל המדינות האלו, הרי בהתפת-חותה הטכנית עולה היא עליהן לאין שיעור. בניתה הימית — משובחת. הישגיה בתעשית-המטוסים — היו נכרים. מקור חכמת-הארטילריה האירופאית היתה באיטליה, ולא מעט ממטורת זו

תכונה אנטי-צוללתית - גם בשבדיה

הצי בקצב דרוך ביותר. כאחת התוצאות מכך — יבקש מהפרלמנט השבדי הקצאת 11—10 מיליון קרונות (כ-600.000 ל"י), לבנית ארבע ספינות לציד-צוללות, בנות 600 טון כ"א, מטיפוס חדש. אלא שבתכניתם הרחבה יותר (שתדרוש יותר משנת תקציב אחת להגשמה) כללו המתכננים השבדיים עשרים ספינות נוספות כאלו. דהיינו, שהסה"כ של הוצאה על כך צפוי להגיע ל-65 מיליון קרונות, בערך.

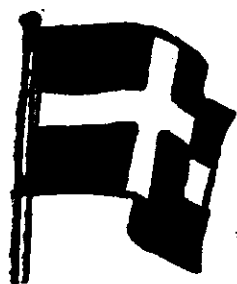
את הידיעות האלו יש לראות על רקע העובדות דלקמן:

תקציבה של שבדיה (ב-1947) היה כ-3.560 מיליונים קרונות; מכך לצרכי הגנה — כ-900 מיליון (כולל צבא, צי חיל-האוויר). הצי של שבדיה מנה, לפני שנה, 4 סיירות, 5 אניות משוריניות להגנת-החופים (בעלות תותחים כבדים יחסית, אך מיושנות למדי), 12 אניות-משחית, 6 ספינות-טורפדו, 18 סיירות-טורפדו מנועיות, 2 מניחות-מוקשים, 46 שולות-מוקשים, ונוסף על כך ספינות-אמונים וספינות-עזר.

...וכן — המעבר למזופים, "מפלמיים"

כדבר המובן מאליו הוא, כי שום מערך-כוחות אנטי-צוללתי אינו שלם עתה — ואינו מציאותי כלל — מבלי שיתפוס בו המטוס מקום-בראש, המגיע לו בכל תפיסה חדישה של מלחמת-ימים. אכן, שבדיה הוסיפה, מאז מלחמת-העולם, גם כאלף מטוס. ואין תימה, איפוא, כי — ביחד עם בנית ספינות, ורכישת ציוד נוסף וחדיש לחיל-הצבא — הספיקה להוציא בשנתיים וחצי, בערך, ב-1945—1948, כ-1.000.000.000 (מיליארד) קרונות לרכישת ציוד-מלחמה מכל הסוגים (אשר ערכם היה, לפי אומדן, כשל 280 מיליון דולר בערך). אולם חשובה מהכמות הגה העובדה הטכנית-איכותית כי

למגמות החדשות ביותר במער-כות הגנתן הימית של מדינות — ואף של מדינות בינוניות וקטנות — בומן האחרון, אופייניות הידיעות המגיעות בענין שדוד כוחותיה הימיים של שבדיה.

כמו בשאר מדינות, המשתדלות לקיים את כוחות-הים שלהן ברמה חדישה, מתחיל עתה הצי גם בשבדיה לרכז תשומת לבו על אמצעי ההגנה והפעולה האנטי-צוללתית, בשים לב להת-קדמות הגדולה אשר חלה באפשרויותיהן הטכניות והאופרטיביות של הצוללות החדישות ביותר. והדבר בולט ביותר בתכניות לעתיד הקרוב — לאחר שגם בשנים שבין 1945 ל-1948 (דהיינו, מאז סיום מלחמת-העולם) הספיקה כבר המדינה הראשה של סקנדינביה להוסיף 20 כלי-ספן לציה — לפי המגמות המקובלות-מאז בבנינו של צי — וביניהן 2 סיירות ו-2 אניות משחית, אך רובן היו ספינות קטנות, ובעיקר להגנת-חופים.

ברשימת התוספות, הצפויות לציה של שוודיה בעתיד הקרוב, בולטות: א. ספינות קלות לציד-צוללות; ב. אניות-משחית; ג. טורפדות מנוהלים — אשר עודם כלולים ברשימת הזין הסודי, שאין לפרסם עליו פרטים של ממש. תכנית זו מושתתת על ההנחה כי הצי השבדי עלול, במקרה של מלחמה, להצטרך לפעול נגד שייטות חזקות של צוללות בעלות מהירות מכסימלית. בשעת תמרוני הסתו של הצי, אמר מפקד הצי, אדמירל-משנה סטרומבק, בפנינו אל צותי-האניות: "עלינו להביא בחשבון, בקור-רוח ובעינים פקוחות, את האפשרות הרצינית של סכנות מצוללות וממוקשים בימים שלנו: והטל הטלנו על המהנדסים שלנו להרבות במחשבה ולמצוא מענה יעיל לסכנות כאלו". לדבריה, מתנהלת עבודת המחקר והניסויים על ידי מהנדסי-